

12 месечни вноски. Поради тази нормативна уредба трябва да приемем, че лицата със здравна осигуровка само за част от годината на практика не са осигурени и биха имали проблеми при търсенето на медицински услуги в публичната сфера.

Специално внимание изисква проясняването на противоречието между броя на заетите и този на осигуряваните от местоработата. Делът на осигуряваните от работодателя лица сериозно се разминава с този на декларираните, че имат постоянна, временна или сезонна работа с трудов договор при изследването. Очевидно част от ромите, които работят целогодишно, са заети в сивия сектор и не са здравно осигурявани от работодателя. Много вероятно е мнозинството от лицата с временна и сезонна трудова заетост (с изключение на тези, които са включени в програмите на Министерството на труда и социалната политика) да работят също в сивия сектор, да получават възнагражденията си на ръка, което им дава възможност да се отклонят от плащането на данъци (но в същото време ги лишава от социални, пенсионни и здравни осигуровки) и успешно да се представят за безработни, за да бъдат осигурявани от държавния бюджет.

При анализа на особеностите на ромската заетост изказахме хипотезата, че ромските жени са по-изложени на риска да не бъдат здравноосигурени, защото е по-голям делът им в сезонни и временни трудови дейности и защото голяма част от тях са домакини, но не се осигуряват сами. Отговорите на респондентите обезсилват тази хипотеза именно защото по всяка вероятност преобладаващата част от ромските жени са регистрирани като безработни и без доходи и ползват публичните фондове за здравно осигуряване като социално слаби. В същото време данните от таблица 22 сочат, че делът на възрастните роми без здравни осигуровки е 25,8%.

Най-малък е делът на тези, които са осигурени от държавния бюджет в столицата и в по-малките градове (от 25 000 до 50 000 души) – 46%. В столицата основната причина е по-високата заетост на ромите в легална трудова дейност и съответно – най-големият дял на лицата, осигурявани от работодателя поне на база минимална работна заплата (31%). В малките градове едва 18% от ромите са осигурявани от работодател. При тях е най-висок делът на тези